

Εισηγήτριες: Βενέτη Μαρία-Θεοδωροπούλου Λένα

Ημερομηνία: 16/11/2019

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΑ
ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΑΣ ΚΑΙ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑΣ
Γ' ΛΥΚΕΙΟΥ

Παιδική εργασία: Το πρόβλημα, ο ρόλος της οικονομικής κρίσης και η αντιμετώπιση
Το ζήτημα των ανήλικων εργαζόμενων παιδιών στην Ελλάδα φαντάζει ως ένα πρόβλημα ελάσσονος σημασίας στους περισσότερους. Ωστόσο η πραγματικότητα απέχει πολύ από αυτήν την υπόθεση. Πάνω από 100.000 ανήλικα παιδιά εργάζονται στην Ελλάδα ενώ η κρίση τα «ενθαρρύνει» να παρατήσουν το σχολείο για να βοηθήσουν οικονομικά τις οικογένειές τους.

Το πρόβλημα

Ο ακριβής αριθμός των ανήλικων παιδιών που εργάζονται στην Ελλάδα είναι δύσκολο να υπολογιστεί. Τα επίσημα στοιχεία δεν **αντιπροσωπεύουν** την πραγματικότητα ενώ πολύ συχνά τα παιδιά πέφτουν θύματα εκμετάλλευσης από την ίδια τους την οικογένεια.

Τα επίσημα στοιχεία δεν ανταποκρίνονται σε καμία περίπτωση στα πραγματικά. Το υπουργείο Εργασίας, «μετρά» 1.500 βιβλιάρια εργασίας ανήλικων ενώ η Ελληνική Στατιστική

Αρχή **υπολογίζει** τον αριθμό των εργαζομένων ηλικίας 15-18 ετών σε 8.886 (σύμφωνα με τα στοιχεία του 2011).

Το Παιδαγωγικό Ινστιτούτο από την άλλη εκτιμά ότι το 70% των μαθητών που διακόπτουν το σχολείο εισέρχονται με κάποιο τρόπο στην αγορά εργασίας. Συγκεκριμένα, παρατηρεί **αυξητική** τάση στα παιδιά που εγκαταλείπουν το σχολείο.

Λαμβάνοντας υπόψιν τα στοιχεία αυτά καθώς και πληροφορίες από μαθητές, εκπαιδευτικούς και μη κυβερνητικές οργανώσεις, ο Συνήγορος του Παιδιού εκτιμά ότι ο αριθμός των παρανόμως εργαζομένων παιδιών στη χώρα μας είναι εξαιρετικά μεγάλος και συγκεκριμένα **ξεπερνά** τις 100.000.

Στα 100.000 – 150.000 υπολογίζει και το Κέντρο Έρευνας Γυναικείων Θεμάτων τον αριθμό των παιδιών κάτω των 18 που εργάζονται σε μαγαζιά, βιοτεχνίες, εργοστάσια, αγροτικές και τουριστικές εκμεταλλεύσεις, στο δρόμο, σε πορνεία κ.α., όπως παρουσίασε πέρσι, σε ευρωπαϊκή ημερίδα με θέμα "Trafficking – παράνομη διακίνηση και καταναγκαστική εργασία γυναικών και παιδιών".

Έκπληξη προκαλεί, επίσης, παλιότερη έρευνα της Unicef σχετικά με την παιδική εργασία στην Ελλάδα, σύμφωνα με την οποία τα ποσοστά μεταξύ αλλοδαπών και Ελληνόπουλων (συμπεριλαμβανομένων και των Ρομά) είναι περίπου τα ίδια.

Το πρόβλημα δεν περιορίζεται σε παιδιά που εγκαταλείπουν τα σχολεία για να βοηθήσουν τις οικογένειές τους. Αρκετές είναι οι περιπτώσεις μικρών παιδιών που αναγκάζονται να ασχοληθούν με μορφές εργασίας που θέτουν σε υψηλό κίνδυνο την ψυχική και σωματική τους υγεία.

Σύμφωνα με την Unicef και το γενικό διευθυντή της, κ. Ηλία Λυμπέρη «είναι χιλιάδες τα παιδιά που πέφτουν θύματα trafficking και εκμετάλλευσης». Ωστόσο δεν χρειάζεται να πάει κανείς «μακριά» (στη ζητιανιά, την πορνεία και τα εργοστάσια) για να συναντήσει ακατάλληλες συνθήκες εργασίας μεταξύ των παιδιών.

«Ακόμα και η εργασία στον αγροτικό τομέα δεν είναι κατάλληλη για την υγεία των παιδιών καθώς είναι ευάλωτα στα λιπάσματα, δεν παίρνονται προφυλάξεις και μπορεί να πέσουν θύματα των μηχανημάτων που χρησιμοποιούνται», διευκρινίζει ο ίδιος.

Όσο η οικονομική κρίση αυξάνει και βαθαίνει, τόσο η εκμετάλλευση φτωχών και πεινασμένων ανθρώπων καθώς και η καταναγκαστική εργασία αυξάνονται.

Ο γενικός διευθυντής της Unicef Ελλάδος, κ. Ηλίας Λυμπέρης δήλωσε στο mama365.gr ότι η κρίση έχει επιδεινώσει την κατάσταση καθώς επηρεάζεται το εισόδημα των νοικοκυριών.

Πρόσφατη έρευνα της Unicef κατέληξε στο θλιβερό συμπέρασμα ότι περισσότερα από 439.000 παιδιά στην Ελλάδα, ζουν κάτω από το όριο της φτώχειας ενώ το 25%-45% ζουν σε νοικοκυριά που στερούνται βασικών στοιχείων για να μεγαλώσουν.

Σύμφωνα με τον κ. Λυμπέρη, η οικονομική κρίση χτυπά τα μεσαία και μικρότερα **στρώματα**, μονογονεϊκές οικογένειες, διαζευγμένες μητέρες, οικογένειες χαμηλού μορφωτικού επιπέδου, Ρομά, μειονότητες και φτωχές **συνοικίες** της Αττικής. Όλα αυτά συντελούν στην επιδείνωση της οικονομικής κατάστασης μιας οικογένειας.

Σε αυτό το πλαίσιο ένα παιδί αν έχει τη δυνατότητα να επιλέξει, τότε θα προτιμήσει να δουλέψει από το να συνεχίσει το σχολείο ζώντας στη φτώχεια. Δεν είναι, βέβαια, λίγες οι περιπτώσεις στις οποίες οι γονείς **τα παροτρύνουν**. Σε κάθε περίπτωση, εν μέσω οικονομικής κρίσης, το περιβάλλον γίνεται πιο εύκολο για την εγκατάλειψη του σχολείου.

Η εργασία ανηλίκων σε αναπτυσσόμενες και ανεπτυγμένες χώρες
22 Αυγούστου 2014

Αν και βρισκόμαστε στη δεύτερη δεκαετία του 21^{ου} αιώνα με τις τεχνολογικές ανακαλύψεις να διαδέχεται η μία την άλλη με γρήγορους ρυθμούς, εντούτοις η ανθρωπότητα δε θα μπορούσε να είναι περήφανη για τις συνθήκες διαβίωσης πολλών παιδιών. Η φτώχεια είναι ένας σημαντικός παράγοντας που αναγκάζει εκατομμύρια παιδιά ανά τον κόσμο να ζουν ως σύγχρονοι σκλάβοι, χωρίς να έχουν

ελπίδα για το μέλλον, χωρίς να νιώθουν αγάπη και φροντίδα, χωρίς όνειρα για το μέλλον χωρίς παιχνίδι. Είναι τα παιδιά ενός άλλου Θεού, ενός κατώτερου Θεού.

Οι χώρες της Ασίας και του Ειρηνικού ωκεανού βρίσκονται πρωταθλήτριες στην καταναγκαστική παιδική εργασία. Ενώ ακολουθούν η Αφρική και οι χώρες της Λατινικής Αμερικής. Σύμφωνα με στατιστικές της UNICEF στη Νότιο Σαχάρα της Αφρικής 1 στα 3 παιδιά είναι θύματα της παιδικής εργασίας· αυτό το ποσοστό αντιπροσωπεύει 69 εκατομμύρια παιδιά. Στη Νότιο Ασία άλλα 44 εκατομμύρια παιδιά συμμετέχουν στην παιδική εργασία. Τα παιδιά που ζουν στις φτωχότερες οικογένειες και στις αγροτικές περιοχές είναι πλέον πιθανά να ασχοληθούν με την εργασία.

Τα παιδιά στις χώρες αυτές αναγκάζονται να δουλεύουν σκληρά κάτω από άθλιες συνθήκες, ζέστης, υγρασίας, παγετού προκειμένου να εξασφαλίσουν ένα μικρό εισόδημα. Σύμφωνα με τα στοιχεία της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας 1 στα 6 παιδιά εργάζονται σε διάφορους τομείς της οικονομίας της χώρας του ενώ 1 στα 8 εργάζονται σε χειριστες μορφές «εργασίας», όπως για την ικανοποίηση σεξουαλικών παθών ενηλίκων συνήθως των ανεπτυγμένων χωρών. Όλα αυτά τα παιδιά το 2003 άγγιζαν τον 186 εκατομμυρίων παιδιών.

Τα παραπάνω στατιστικά στοιχεία είναι ενδεικτικά μόνο, της έκτασης που λαμβάνει το φαινόμενο «παιδική εργασία» στις μέρες μας

. Παρατήρηση: το παρόν άρθρο αποτελεί τμήμα της ιδιαίτερα ενδιαφέρουσας εργασίας της *Dr. Ειρήνης Αρτέμη, Πτ. Θεολογίας – Φιλολογίας, MA & PhD Θεολογίας,*

ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΟ ΚΕΙΜΕΝΟ

ANTON ΤΣΕΧΟΦ - Ο ΒΑΝΚΑΣ

Ο Βάνκας Ζούκοφ, ένα παιδάκι εννιά χρονών, δουλεύει εδώ και τρεις μήνες κάλφας στο τσαγκαράδικο του Αλιάχιν. Τη νύχτα της παραμονής των Χριστουγέννων δεν πλάγιασε. Περίμενε να φύγει το αφεντικό με τους μαστόρους για τον όρθρο. Και μόλις απόμεινε μονάχος στο μαγαζί, πήρε από το ντουλάπι του αφεντικού το καλαμάρι με το μελάνι, έναν κοντυλοφόρο με σκουριασμένη πένα, άπλωσε το χαρτί στο παλιοτράπεζο με τα εργαλεία και ετοιμάστηκε να γράψει. Προτού ζωγραφίσει το πρώτο γράμμα, γύρισε πολλές φορές το κεφαλάκι του κατά την πόρτα και το παραθύρι, ρίχνοντας κλεφτές, φοβισμένες ματιές, λοξοκοίταξε το μαυρισμένο εικόνισμα που ήταν σφηνωμένο ανάμεσα στα ράφια με τα καλαπόδια και αναστέναξε προσπαθώντας να λευτερώσει το λαιμό του από έναν κόμπο που τον έπνιγε. Ύστερα γονάτισε μπροστά στον τσαγκαράδικο πάγκο και άρχισε να γράφει:

Πολυαγαπημένε μου παππού Κωσταντή Μακάριτς.
Σου γράφω γράμμα. Σου εύχομαι καλά Χριστούγεννα και
ο Θεός να σου δίνει όλα τα καλά. Δεν έχω πια ούτε
πατέρα ούτε μάνα, μονάχα εσύ μου απόμεινες.

Ο Βάνκας κοίταξε κατά το σκοτεινό παραθύρι και κει πάνω στο σκοτεινό τελάρο που
τρεμούλιαζε το φως του κεριού ζωντάνεψε τη μορφή του παππού του, του Κωσταντή
Μακάριτς, νυχτοφύλακα στο σπίτι του κυρίου και της κυρίας Ζιβάρεφ. Ήταν ένα γεροντάκι
κοντό και ξερακιανό, μα πολύ σβέλτο και ζωηρό κάπου εξηνταπέντε χρονών. Η όψη του
ήταν πάντοτε γελαστή και τα μάτια του μπιρμπιλίζαν. Την ημέρα κοιμόταν στην κουζίνα ή
έπιανε κουβεντολόι με τις μαγείρισσες και τη νύχτα τυλιγμένος σε μια φαρδιά προβατόγounα
έφερνε γυροβολιά το χτήμα χτυπώντας τη ροκάνατου.

Τον ακολουθούσαν τα σκυλιά του, η γριά Καστάνκα και ο Χέλης, έτσι τον έλεγαν, γιατί είχε
μαύρη τρίχα και το κορμί του ήταν μακρουλό. Αυτός ο Χέλης ήταν ένα πολύ υπάκουο και
παιγνιδιάρικο σκυλί. Γλυκοκοιτούσε όλο τον κόσμο, ξένους και δικούς, μα μπέσα δεν είχε.
Κάτω απ' αυτά τα παγνιδιάρικα βλέμματα και την ταπεινοφροσύνη έκρυβε μια φαρμακερή
κακία Ιησουίτη! Ήταν μοναδικός να ζυγώνει κρυφά και να κόβει δαγκωνιά στο πόδι του
διαβάτη, να τρυπώνει στο κελάρι ή να αρπάζει από το λαιμό την κότα του χωριάτη. Πολλές
φορές του είχαν λιώσει με τις μπαστουνιές τα πισινά του πόδια. Δυο φορές τον κρέμασαν
στο δέντρο, κάθε βδομάδα τον σάπιζαν στο ξύλο και τον πετούσαν ψόφιο στο χαντάκι. Και
όμως πάντα ζωντάνευε! Εφτάψυχος!

Αυτήν τη στιγμή, χωρίς άλλο, ο παππούς θα στέκεται μπροστά στην αυλόπορτα. Θα
μισοκλείνει τα μάτια και θα αγναντεύει τα βαθυκόκκινα παράθυρα της εκκλησίας του χωριού.
Χτυπάει τα ποδήματά του στο κατώφλι να ζεσταθεί και ψιλοκουβεντιάζει με τις δούλες. Η
ροκάνα κρέμεται στο ζουνάρι του. Τρίβει τα χέρια, κουλουριάζεται από το κρύο και με ένα
γεροντικό γέλιο πειράζει πότε την καμαριέρα και πότε τη μαγείρισα.

— Θα πάρετε λίγη πρέζα;, λέει στις γυναίκες και προσφέρει την ταμπακέρα του.

Οι γυναίκες παίρνουν ταμπακό και φταρνίζονται και ο παππούς καταυχαριστιέται και
ξεκαρδίζεται στα γέλια ευτυχισμένος. Δίνει και στα σκυλιά του πρέζα. Η Καστάνκα
φταρνίζεται, στραβομουτσουνιάζει και τρυπώνει σε μια γωνιά παραπονεμένη. Ο Χέλης,
σεβαστικός πάντοτε, δε φταρνίζεται, κουνάει μονάχα την ουρά του...

Και ο καιρός είναι θαυμάσιος. Ησυχία, όλα διάφανα και δροσερά. Η νύχτα είναι σκοτεινή, και
όμως ξεχωρίζεις όλο το χωριό με τις άσπρες του στέγες και τον καπνό που ανεβαίνει από τις
καμινάδες, τα δέντρα ασημωμένα από την πάχνη, τις στοίβες του χιονιού. Ο ουρανός είναι
σπαρμένος με αστέρια που λαμπυρίζουν χαρούμενα και ο γαλαξίας αστράφτει, έτσι που
νομίζεις πως τον σφουγγάρισαν και τον έτριψαν με χιόνι για τις γιορτές...

Ο Βάνκας αναστέναξε, βούτηξε την πένα στο καλαμάρι και εξακολούθησε το γράμμα του:

Σου γράφω τα βάσανά μου, παππού. Χθες το αφεντικό με άρπαξε από τα μαλλιά, με τράβηξε
στην αυλή και με ρήμαξε στο ξύλο γιατί εκεί που κουνούσα το μωρό με πήρε ο ύπνος. Την
άλλη βδομάδα πάλι η κυρά μου είπε να καθαρίσω μια ρέγγα και 'γω άρχισα από την ουρά.
Και τότε μου άρπαξε τη ρέγγα και την έτριβε στα μούτρα μου. Και οι καρφάδες του μαγαζιού
όλοι με βασανίζουν. Με στέλνουν στην ταβέρνα να πάρω βότκα και με βάνουν να κλέβω το
τουρσί του αφεντικού και κείνος με κοπανάει με ό,τι κρατάει στα χέρια του. Όσο για φαϊ,

ἀσ' τα! Το πρωί ξεροκόμματο, το μεσημέρι κουρκούτι, το βράδυ πάλι ξεροκόμματο. Ούτε τσάι, ούτε λαχανόσουπα, όλα τα περιδρομιάζουν τα αφεντικά.

Με βάζουν και κοιμάμαι μπροστά στην πόρτα και όταν κλαίει το μωρό, εγώ δεν κλείνω μάτι, γιατί πρέπει να κουνάω την κούνια. Αγαπημένε μου παππού, για όνομα του Θεού, κάνε μου μια χάρη: πάρε με από δω, πάρε με στο σπίτι, στο χωριό, δεν αντέχω άλλο... Τα πόδια θα σου φιλήσω, όλη μου τη ζωή θα παρακαλώ το Θεό για σένα, πάρε με από δω, γιατί θα πεθάνω...

Ο Βάνκας ζάρωσε τα χείλη του από το παράπονο, σφούγγισε τα μάτια με τη μουτζουρωμένη του γροθίτσα και ένα λυγμός ανέβηκε στο λαιμό του.

Θα σου τρίβω ταμπάκο, θα παρακαλώ το Θεό και αν δε σ' ακούω, να με δέρνεις όσο βαστούν τα χέρια σου. Και αν δε βρίσκεται δουλειά για μένα, να γυαλίζω παππού τις μπότες του αφεντικού ή να βοηθάω τον τσοπάνη στη Φιέτκα. Παππού, αγαπημένε μου, δε μπορώ πια. Θα πεθάνω, να το ξέρεις! Θα 'ρχόμουν με τα πόδια στο χωριό, μα δεν έχω παπούτσια και φοβάμαι το κρύο. Και όταν θα μεγαλώσω, εγώ θα σε ταΐζω και δε θα αφήσω κανένα να σου κάνει κακό. Και όταν πεθάνεις, θα παρακαλώ το Θεό ν' αναπαύσει την ψυχή σου, όπως κάνω και για τη μάνα μου την Πελαγία.

Που λες, παππού, η Μόσχα είναι μεγάλη πολιτεία. Όλο πλουσιόσπιτα και άλογα, άλογα να δουν τα μάτια σου! Πρόβατα όμως δεν είδα και τα σκυλιά δε δαγκώνουν.

Εδώ τα παιδιά δε γυρίζουν στα σπίτια να πουν τα κάλαντα, ούτε ψέλνουν στην εκκλησία και, ξέρεις, μια μέρα είδα σ' ένα μαγαζί να πουλάνε αγκίστρια με το δόλωμα επάνω και πιάνουν ό,τι ψάρι θέλεις. Είναι πολύ ακριβά και είδα ένα αγκίστρι που μπορεί να σηκώσει ολόκληρο γουλιανό δέκα οκάδες. Είδα και μαγαζιά που πουλάνε ντουφέκια. Ό,τι λογής θέλεις, σαν εκείνα που έχει ο αφέντης. Αυτά θα 'χουνε το λιγότερο εκατό ρούβλια το κομμάτι. Και στα χασάπικα πουλάνε τσαλαπετεινούς και πέρδικες και λαγούς, μα πού τα σκοτώνουν; Οι μαγαζάτορες δε λένε τίποτα.

Αγαπημένε μου παππού, όταν κάνουν το χριστουγεννιάτικο δέντρο στου αφέντη με τα γλυκά, ζήτησε για μένα ένα χρυσό καρύδι και κρύψε το στην πράσινη κασέλα. Παρακάλεσε τη δεσποινίδα Όλγα Ιγκνάτιεβνα και πες της: «είναι για το Βάνκα».

Αναστέναξε βαθιά και στύλωσε ξανά το βλέμμα του στο παραθύρι. Θυμήθηκε πως ο παππούς πήγαινε στο δάσος να κόψει έλατο για τον αφέντη και έπαιρνε πάντοτε μαζί και το εγγονάκι του. Τι όμορφα που ήταν! Ο παππούς σφύριζε, τριζοβολούσε ο πάγος στο μονοπάτι και ο Βάνκας τα άκουγε όλα και σφύριζε κι αυτός. Πολλές φορές ο παππούς, προτού κόψει το έλατο, κάπνιζε την πίπα του ή έπαιρνε πρέζα και όλο κορόιδευε το εγγονάκι που τουρτούριζε. Τα ελατάκια κουκουλωμένα με χιόνι, παγωμένα, καρτερούσαν ακίνητα: Ποιο έχει σειρά να πεθάνει; Ξαφνικά, ένας λαγός ξεπετιέται πάνω στις στοίβες του χιονιού. Ο παππούς δεν κρατιέται πια, βάζει τις φωνές:

— Πιασ' τον, πιάσ' τον! Άι! Διάολε τρικέρη!

Ο παππούς έσερνε το κομμένο ελάτι ως το σπίτι του αφέντη και κει άρχιζε το στόλισμα. Και πρώτη και καλύτερη η δεσποινίς Όλγα Ιγκνάτιεβνα, η αγαπημένη του Βάνκα. Όταν ζούσε ακόμα η Πελαγία, η μάνα του Βάνκα, ήταν καμαριέρα της κυράς και η δεσποινίς Όλγα φόρτωνε το Βάνκα γλυκά και για να περάσει την ώρα της τον μάθαινε να διαβάζει, να γράφει

και να λογαριάζει ως το εκατό. Και όχι μονάχα αυτά. Τον έμαθε να χορεύει και καντριλίες. Μα σαν πέθανε η Πελαγία, έστειλαν το ορφανό στον παππού του στην κουζίνα και από κει στη Μόσχα ψυχογιό στον Αλιάχιν, τον τσαγκάρη.

Έλα γρήγορα, αγαπημένε μου παππού, για όνομα του Θεού. Σε παρακαλώ, πάρε με από δω! Λυπήσου με το δύστυχο ορφανό, γιατί όλοι με δέρνουν και πεινάω πολύ. Και έχω τόση στενοχώρια που δεν ξέρω πώς να σου την πω. Όλο κλαίω, παππού. Και μια μέρα το αφεντικό μου 'δωσε μια στο κεφάλι με το καλαπόδι, τόσο δυνατά που έπεσα κάτω και έλεγα πως δε θα σηκωθώ. Δεν είναι ζωή αυτή, χειρότερη και από του σκύλου... Χαιρετίσματα στην Αλιόνα, στον Ιγκόρ το στραβό και στον αμαξά. Και τη φυσαρμόνικά μου να μην την δώσεις σε κανέναν. Ο εγγονός σου, Ιβάν Ζούκοφ, αγαπημένε μου παππού, έλα.

Ο Βάνκας δίπλωσε το γράμμα στα τέσσερα και το έβαλε στο φάκελο που είχε αγοράσει την προηγούμενη μέρα ένα καπίκι. Ύστερα, σκέφτηκε λίγο, βούτηξε την πένα στο καλαμάρι και έγραψε τη διεύθυνση:

Για τον παππού. Στο χωριό.

Έξυσε λίγο το κεφάλι του, ξανασκέφτηκε και πρόσθεσε στον φάκελο:

Κωσταντή Μακάριτς.

Ευχαριστημένος που δεν τον ενόχλησε κανείς, έβαλε το κασκέτο του και χωρίς να ρίξει απάνω του την ξεσχισμένη γουνίτσα πετάχτηκε στο δρόμο με το πουκάμισο μονάχα.

Τα παιδιά του χασάπικου που είχε ρωτήσει την προηγούμενη μέρα του είχαν πει πως έριχναν τα γράμματα σ' ένα κουτί και αποκεί τα κουβαλούσαν σε όλο τον κόσμο με τρόικες που έχουν βροντερά κουδουνάκια και μεθυσμένους αμαξάδες.

Γρήγορα γρήγορα ο Βάνκας έτρεξε στο κοντινότερο κουτί και πέρασε το πολύτιμο μήνυμά του στη χαραμάδα.

Ύστερα από μια ώρα κοιμόταν με σφιγμένες τις γροθίτσες νανουρισμένος από τις γλυκές ελπίδες του. Ονειρευόταν το πατάρι στο χωριό. Ο παππούς κάθεται στο πατάρι και τα πόδια του κρέμονται. Διαβάζει το γράμμα στις δούλες... Και ο Χέλης φέρνει σβούρα το πατάρι κουνώντας την ουρά του...

Α. Τσέχοφ, Διηγήματα, μτφρ. Κυριάκος Σιμόπουλος, Θεμέλιο

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

A. Σε ένα κείμενο (60 λέξεων) να περιγράψετε την κατάσταση όπως προκύπτει από τα στοιχεία της Unicef και τον διευθυντή της, κύριο Λυμπέρη. Να αξιοποιήσετε και τα δύο άρθρα.

Μονάδες 15

B1. Στο πρώτο κείμενο να εντοπίσετε δύο τρόπους πειθούς αναφερόμενοι και στα μέσα πειθούς με ξεκάθαρα παραδείγματα.

Μονάδες 6

B2. Να βρείτε τον τρόπο ανάπτυξης στην έκτη και ένατη παράγραφο του πρώτου κειμένου.
Μονάδες 6

B3. Από την τέταρτη έως και την έβδομη παράγραφο του πρώτου κειμένου να εξετάσετε τη συνοχή (Το παιδαγωγικό ινστιτούτο...τα ίδια).

Μονάδες 6

B4. Να γράψετε μία συνώνυμη για καθεμιά από τις λέξεις με τα έντονα γράμματα.

Μονάδες 6

B5. Σας δίνεται το απόσπασμα: «'Εκπληξη προκαλεί...ο ίδιος». Ποιος είναι ο ρόλος των εισαγωγικών και των παρενθέσεων σε κάθε περίπτωση.

Μονάδες 6

B6. Δώστε έναν άλλο τίτλο στο δεύτερο κείμενο.

Μονάδες 4

B7. Να γράψετε μία αντώνυμη για καθεμιά από τις υπογραμμισμένες λέξεις.

Μονάδες 6

Γ. Αφού εντοπίσετε το θεματικό κέντρο του κειμένου (2Μ) έναν τουλάχιστον αφηγηματικό τρόπο (2Μ) και δύο εκφραστικά μέσα (2Μ) να αναφερθείτε στην ψυχική κατάσταση του ήρωα (4Μ) δίνοντας το δικό σας τέλος στην ιστορία (παράγραφος 60- 80 λέξεις) (5Μ).

Δ. Στο άρθρο 32 της Σύμβασης των δικαιωμάτων του παιδιού αναγνωρίζεται το δικαίωμα του παιδιού να προστατεύεται από την οικονομική εκμετάλλευση και από την εκτέλεση οποιασδήποτε εργασίας που ενέχει κινδύνους ή που μπορεί να βλάψει την υγεία του ή τη σωματική, πνευματική, ψυχική, ηθική ή κοινωνική του ανάπτυξη.

Σε ένα άρθρο(300-400 λέξεις) να προσπαθήσετε να ερμηνεύσετε: α) γιατί τα παραπάνω δεν εφαρμόζονται και η οικονομική εκμετάλλευση ανθεί β) ποιος φορέας οφείλει να επιμεληθεί για την επίλυση του τεράστιου αυτού προβλήματος και με ποιο τρόπο.

Μονάδες 30